

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010682
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113010682.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovaným G. D., nar. XX. J. XXXX v W., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov, U. K., nar. XX. H. XXXX v W., t. č. na slobode, trvale bytom W., T. č. XX, J. F., nar. X. K. XXXX v W., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov a J. X., nar. XX. K. XXXX v W., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2015 v Trnave odvolania obžalovaných G. D., U. K., J. F. a J. X. proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 26. septembra 2014, č. k. 5T 38/2013-1244 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných G. D., U. K., J. F. a J. X. z a m i e t a j ú.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. septembra 2014 vyhlásil Okresný súd Trnava rozsudok č. k. 5T 38/2013-1244, ktorým obžalovaných G. D., U. K., J. F. a J. X. uznal za vinných zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby až do 13.25 hod. dňa 12. júla 2012 v W., na ulici B. S. W., v priestoroch garáže bez súpisného čísla, nachádzajúcej sa v katastrálnom území mesta W., na pozemku s parcelným číslom 6285, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, ktorej vlastníkom je W. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. X, W., neoprávnene, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode vyrobili metamfetamín, ktorý podľa uvedeného zákona patrí do II. skupiny psychotropných látok, s úmyslom jeho predaja alebo poskytovania konečným spotrebiteľom a to v množstve najmenej 34,407 gramu,

ktorý následne prechovávali do uvedeného času dňa 12. júla 2012, kedy tam boli tieto psychotropné látky nájdené a zaistené pri prehliadke priestorov uvedenej garáže a to

- v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom v množstve 32,267 g s priemerným obsahom účinnej látky 73,1 % hmotnostného,

- v utierke z netkanej textilie v množstve 2,047 g s priemerným obsahom účinnej látky 21,3 % hmotnostného

- v časti žiarovkovej banky v množstve 0,093 g s priemerným obsahom účinnej látky 73,1 % hmotnostného,

pričom predpokladaná hodnota zaistenej psychotropnej látky o celkovej hmotnosti 34,407 gramu na čiernom trhu predstavuje sumu 688,140 - 1.887,25 Eur;

zároveň G. D. v tom čase prechovával pri sebe vo svojom oblečení tiež kovovú fajku oranžovej farby so stopami používania spolu s plastovým vreckom s tlakovým uzáverom s obsahom sušenej rastliny rodu Cannabis (konope), podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach

a prípravkoch v znení neskorších predpisov, patriacej do I. skupiny omamných látok, a to v množstve 0,458 g, čo zodpovedá najmenej jednej dávke omamnej látky.

Za to bol obžalovanému G. D. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a dva mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému U. K. súd prvého stupňa podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, pričom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon tohto trestu odňatia slobody podmienene odložil s probačným dohľadom, keď podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu tiež uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Obžalovanému J. F. okresný súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a štyroch mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému J. X. súd prvého stupňa podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil so zákona nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo výmere štyroch rokov, pričom pre výkon trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd prvého stupňa uložil aj trest prepadnutia vecí, a to stopy č. A5 - plastové vrecko s papierovými utierkami, stopy č. A8 - dva kusy použitých respirátorových filtrov, stopy č. B5 - dva kusy polotvárových respirátorov s filtrami a stopy č. D2 - jeden kus kovová fajka tulipánového tvaru, pričom podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali priamo na hlavnom pojednávaní do zápisnice dňa 26. septembra 2014 odvolanie obžalovaní G. D., U. K., J. F. a J. X., pričom spisový materiál bol odvolaciemu Krajskému súdu v Trnave predložený s predkladacou správou na rozhodnutie o odvolaní dňa 7. novembra 2014 (č. I. 1283 spisu).

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného G. D. vypracovaných v rozsahu č. I. 1266-1268 spisu zo dňa 14. októbra 2014 jeho obhajcom JUDr. Jurajom Gavalcom vyplýva, že primárne vytyka napadnutému rozsudku skutočnosť, že v neprospech obžalovaného bol vykonaný a v konečnom dôsledku vyhodnotený taký dôkaz, na základe ktorého sa začalo celé trestné konanie, keď tento dôkaz mal byť zabezpečený nezákonným spôsobom. Ide o vyhotovenie obrazových záznamov na základe príkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 11. júna 2012, č. k. OS-TT-V-145-1/2012-Ntt, v súvislosti s ktorým bol obžalovaný zadržaný, následne boli vypočutí svedkovia a ustálená vina obžalovaného. Odvolateľ zastáva názor, že na základe vyššie uvedeného príkazu súdu nebolo možné sledovať ani obžalovaného, ani priestor pred garážou a vchod do garáže označenej v príkaze. Sledovať osoby alebo veci možno len na základe príkazu vydaného v rozsahu ustanovenia § 113 ods. 2 Tr. por. a s použitím § 113 ods. 11 Tr. por., resp. § 113 ods. 4 Tr. por., pretože popri sledovaní sa súčasne mal použiť informačno-technický prostriedok podľa § 10 ods. 21 Tr. por. Ide totiž o vchod do súkromnej garáže, teda priestor, ktorý nie je verejne prístupný. Keďže v danej veci nebol vydaný príkaz na sledovanie osôb a vecí, napriek čomu policajné orgány sledovanie vykonali a na jeho výsledkoch začali trestné stíhanie, toto považuje za nepripustný postup. Na základe príkazu podľa § 114 Tr. por. nemožno vykonať sledovanie osôb a vecí, toto ustanovenie slúži na zadokumentovanie úkonu trestného konania, najčastejšie sa v praxi používa v súvislosti s predstieraným prevodom, činnosťou agenta alebo kontrolovanou dodávkou. V týchto súvislostiach namietal postup a hodnotenie prvostupňového súdu v tom smere, že tento ustálil, že je vecou polície, ktorý z týchto dvoch inštitútov si pre svoj postup vyberie. Týmto spôsobom okresný súd v podstate deklaroval zhodnosť oboch ustanovení Tr. por., voči čomu má námietky a zastáva názor, že takýto výklad je porušením základných zásad trestného konania, predovšetkým zásady uvedenej v § 2 ods. 1 Tr. por. a princípu právnej istoty v rozhodovaní. V konečnom dôsledku má za to, že ak chceli orgány činné v trestnom konaní sledovať priestor pred garážou a vchod do nej, mali mať príkaz podľa § 113 Tr. por., ktorý takýto účel sleduje. Odvolateľ rovnako vyslovil právny názor, že nesúhlasí s postupom a závermi okresného súdu v tom smere, že polícia pri odhaľovaní závažnej trestnej činnosti môže vyhotovovať obrazové a zvukové záznamy z objektov patriacich do súkromného vlastníctva iných osôb bez ich vedomia. Zastáva stanovisko, že ide o ľubovôľu v rozhodovacej činnosti súdu, keďže tento predmetné závery prijal bez toho, aby označil konkrétne ustanovenie zákona, ktoré polícii taký postup umožňoval. V danej veci boli záznamové zariadenie umiestnené na celkom inej garáži, než bola garáž sledovaná, a to vo vzdialenosti cca dvadsať metrov od sledovanej garáže bez toho, aby polícia vôbec vlastníka garáže kontaktovala a zabezpečila si jeho

súhlas. Žiadny zákon neumožňuje polícii pri odhaľovaní trestných činov a zisťovaní páchatel'ov a ani pri plnení ďalších úloh podľa § 2 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore použiť vec vo vlastníctve fyzickej osoby bez splnenia zákonných podmienok. Obhajoba postupu polície mimo rámca zákona podľa odvolateľa narušuje objektivitu súdu z pohľadu jeho nestranného rozhodovania. V petite odvolania navrhol Krajskému súdu v Trnave, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/,d/, Tr. por. zrušil a aby postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný U. K. v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré vypracoval jeho obhajca JUDr. Jozef Cako v rozsahu č. I. 1273-1275 spisu a doručil Okresnému súdu Trnava dňa 24. októbra 2014 uviedol, že napadnutý rozsudok vykazuje znaky arbitrárnosti a obsahuje hrubé nezrovnalosti v rozpore so skutkovým stavom, nakoľko skutkové a právne závery prvostupňového súdu sú odôvodnené nekoherentnou, nesystematickou argumentáciou, bez logickej súvislosti medzi jednotlivými vykonanými dôkazmi, pričom zdôraznil, že záver o vine obžalovaného je založený na subjektívnom presvedčení súdu o správnosti ustálenia skutkového stavu a zákonnosti dôkazov. Súdu prvého stupňa vytýka, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne ustálil skutkový stav vo vzťahu k skutočnej účasti obžalovaného U. K. na spáchaní inkriminovaného skutku. V zhode s odvolacími dôvodmi obžalovaného G. D. namietal nezákonnosť dôkazu získaného na základe príkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 11. júna 2012, č. k. OS-TT-V-145-1/2012-Ntt ako aj dôkazov naň nadväzujúcich. Na základe tohto dôkazu začalo celé trestné konanie, následne sa z neho vychádzalo pri ustaľovaní skutkového deja pri právnej kvalifikácii. Vyslovil názor, že danú nezákonnosť mal nepriamo potvrdiť v postupe svojho konania i Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 5To 114/2014 zo dňa 21. januára 2014, pričom odvolateľovi nie je zrejmé z čoho konkrétne Okresný súd Trnava v napadnutom rozsudku skonštatoval, že v postupe svojho konania rešpektoval pokyny odvolacieho súdu v predchádzajúcom rozhodnutí. Ďalej uviedol, že obrazový a zvukový záznam získaný z príkazu na vyhotovenie záznamov bol vydaný len vo vzťahu k osobe obžalovaného G. D., a to v čase, keď obžalovaný U. K. nebol ani podozrivý zo spáchania trestného činu. V tejto súvislosti má za to, že ak orgány činné v trestnom konaní nadobudli v rámci trestného konania presvedčenie, že podozrivou osobou by mal byť aj U. K., nič nebránilo tomu, aby požiadali o vydanie príkazu na vyhotovenie obrazových záznamov aj vo vzťahu k nemu. Uzavrel, že vo vzťahu k obžalovanému U. K. je daný dôkaz potrebné vyhodnotiť ako neúčinný a nezákonný. Aj v prípade vyslovenia prípustnosti a zákonnosti predmetného dôkazu nie je podľa jeho názoru možné vzťahovať účinky z hodnotenia dôkazu aj na jeho osobu, pretože sa jedná o dôkazy bez časovej, miestnej a vecnej súvislosti k jeho osobe. Rovnako zo zaistených nedovolených látok nie je možné vyvodzovať zavinenie zo spáchania predmetného trestného činu aj vo vzťahu k osobe U. K. a tým mu pripočítavať zavinenie iba na základe domnienky, že sa mal podieľať na výrobe a prechovávaní drog, pretože na zaistených stopách sa nenachádzal biologický materiál osoby U. K. ani použiteľné a identifikované daktyloskopické stopy tohto obžalovaného. Znalecké skúmanie potvrdilo výlučne prítomnosť stôp metamfetamínu na rukách obžalovaného U. K., čo tento zdôvodnil použitím drogy na diskotéke. Okresný súd preto podľa názoru odvolateľa nepostupoval v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil postupom podľa § 168 ods. 1 Tr. por., vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne, a to výlučne v jeho neprospech. Napokon za nezákonný a nezdôvodnený považuje aj výrok o uloženom treste, keď vytýka okresnému súdu zdôvodnenie výmery trestu len jeho najnižším podielom na spáchaní skutku. Na rozdiel od ostatných spoluobžalovaných nezohľadnil výšku sankcie pri ukladaní nového trestu, keď pôvodným rozsudkom v inom senáte prvostupňový súd obžalovaným D., F. a X. uložil prísnejšie tresty odňatia slobody s ohľadom na plynutie času, pričom vo vzťahu k nemu takýto postup neaplikoval. V petite navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k nemu podľa § 321 ods. 1 písm. a/,b/,c/,d/,e/ Tr. por. zrušil a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho oslobodil podľa § 285 Tr. por. spod obžaloby.

Obžalovaný J. F. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. Andrey Čechovičovej v rozsahu č. I. 1277 spisu, doručených okresnému súdu dňa 30. októbra 2014, smeroval svoje odvolanie voči výrokom o vine a treste napadnutého rozsudku. Tieto považuje za nesprávne a nezákonné a postupu i rozhodnutiu prvostupňového súdu vytýka, že nechal do úvahy jeho obhajobné argumenty, z ktorých má byť zrejmé, že sa na trestnej činnosti kladenej mu za vinu nepodieľal, keď v celom konaní údajne nebol usvedčený zo spáchania skutku žiadnym zákonným dôkazom. Jediný dôkaz, na ktorom bola postavená jeho vina je záznam z kamerového systému, ktorý na rozdiel od hodnotenia súdu prvého stupňa považuje za nezákonne získaný dôkaz. V tomto smere koncipoval dôvody odvolania v zhode s vyššie uvedenými dôvodmi obžalovaných odvolaní obžalovaných G. D. a U.

K.. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v časti , ktorá sa ho týka a domáhal sa svojho oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaný J. X. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Tibora Sanáka v rozsahu č. I. 1263-1265 spisu , doručených okresnému súdu dňa 13. októbra 2014 uviedol, že na rozdiel od predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 5. novembra 2013, č. k. 5T 38/2013-1018 novozložený senát tohto okresného súdu v postupe svojho konania zistil a priznal mu poľahčujúcu okolnosť v tom smere, že sa k trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Taktiež dospel k záveru, že obžalovaný J. X. sa na spáchaní skutku podieľal približne rovnakou mierou ako obžalovaný G. D., avšak väčšou mierou ako obžalovaní F. a K.. Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa pre prevahu poľahčujúcich okolností znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, pri možnosti ukladania maximálnej výmery trestu sedem rokov a osem mesiacov. Napadnutý rozsudok vo vzťahu k výroku o uloženom treste odňatia slobody považuje za nesprávny, pretože okresný súd mu nezohľadnil dve poľahčujúce okolnosti, a síce , že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a že sa na neho hľadí akoby nebol trestaný, pričom pred spáchaním súdnej trestnej činnosti viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). S ohľadom na tieto skutočnosti mu bol uložený príliš represívny trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov. Má zato, že postačovalo, aby mu bol uložený preventívno-výchovný trest, ktorý by mohol vykonať na slobode, hoc aj s probačným dohľadom a primerane dlhou skúšobnou dobou. Vyzdvihol svoje priznanie k spáchaniu skutku a myslí si, že toto priznanie nebolo náležite pri ukladaní trestu zohľadnené. V ďalšom svoju osobu komparoval s osobou obžalovaného U. K., ktorý bol podmiennečne odsúdený. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok vo vzťahu k nemu podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil a sám mu uložil prevýchovný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom s probačným dohľadom a s primerane dlhou skúšobnou dobou.

V dodatku k dôvodom odvolania, resp. vyjadrení zo dňa 31. októbra 2014 uviedol, že s odvolaním obžalovaným G. D. sa stotožňuje a v zmysle § 324 Tr. por. požiadal, aby odvolací súd rozhodol aj v jeho prospech v prípade, ak zistí dôvod, na základe ktorého by rozhodol v prospech niektorého z troch spoluobžalovaných.

V rámci verejného zasadnutia v konaní pred odvolacím súdom dňa 26. septembra 2014 všetci obžalovaní zotrvali na svojich odvolacích návrhoch a tieto v žiadnych smeroch nemodifikovali.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie všetkých štyroch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku. V súvislosti s jednou z odvolacích námietok obžalovaných uviedol, že všetky vykonané dôkazy vykazujú znaky zákonnosti, pričom ani odvolací súd v predchádzajúcom konaní v tomto smere nevyslovil pochybnosti vo vzťahu k vykonaným procesným úkonom.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolania proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práv obžalovaných na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav vecí, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákone vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä pokiaľ si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaní spáchali skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si všetky skutkové závery okresného súdu

plne osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne i odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných, odvolací súd uzatvára, že nejde o novú, dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaných, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd. Aj preto odvolacie či obhajobné tvrdenia obžalovaných v tom smere, že išlo o nezákonne získaný dôkaz neakceptuje. V zhode s právnym názorom vysloveným súdom prvého stupňa uzatvára, že obrazové záznamy, použité v trestnom konaní ako dôkaz, vznikli na základe zákonného postupu nasadením informačno-technického prostriedku. Sledovanie osôb alebo vecí s použitím tohto informačno-technického prostriedku podľa § 113 ods. 4 Tr. por. a tiež i vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 Tr. por. predstavuje v samotnej podstate rovnaký zásah do základných práv a slobôd, najmä do oblasti práva na súkromie. Obe citované procesno-právne ustanovenia stanovujú pre taký zásah, vykonaný v podobe vydania príkazu, formálnu podmienku vedenia trestného stíhania pre úmyselný trestný čin, ako i materiálnu podmienku spočívajúcu v dôvodnom predpoklade, že týmto sledovaním a vyhotovovaním záznamov majú byť a budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie. V oboch prípadoch zákon vyžaduje na takýto postup súdne povolenie v podobe príkazu vydaného sudcom pre prípravné konanie, pričom oba takéto príkazy možno vydať výlučne na návrh orgánov činných v trestnom konaní, a to za situácie, že v oboch prípadoch podania návrhov zákon vyžaduje identický spôsob ich odôvodnenia. Preto je skutočne vecou polície, ktorý z týchto inštitútov Trestného poriadku si vyberie na dosiahnutie legitímne sledovaného účelu a o vydanie ktorého príkazu aj požiada sudcu konajúceho v štádiu prípravného konania, nakoľko oboma spôsobmi je možné dosiahnuť sledovaný cieľ, ktorým je dokumentovanie páchania trestnej činnosti, odhalenie jej miesta a páchatelov. Ani odvolací súd preto nezistil v postupe konania orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vydanie príkazu žiadne nezákonné protiprávne konanie. Rovnako samotný príkaz bol vydaný v súlade s procesnoprávnymi ustanoveniami vyplývajúcim zo zákona, a to na základe návrhu podaného súdu, ktorý je vo veci miestne i vecne príslušný, pričom tento návrh bol aj v patričnej forme odôvodnený. V súvislosti s obhajobnými námietkami obžalovaných vo vzťahu k zákonnosti realizácie predmetného príkazu rovnako okresný súd postupoval správne, keď vyhodnotil, že tento postup neobmedzoval vlastníka pri výkone jeho vlastníckych práv ani v užívaní vlastného majetku a nezasiahol do súkromia vlastníka. Legitimita takéhoto zásahu do vlastníckych práv je daná záujmom na odhaľovaní závažnej trestnej činnosti. Konanie polície vo vzťahu k vlastníčke garáže správne preto vyhodnotil ako oprávnené. Nešlo pritom o svojvôľu, ale o adekvátnu alternatívu, pretože akcia musela prebehnúť v nevyhnutnom utajení použitia informačno-technických prostriedkov na dosiahnutie legitímneho cieľa. V žiadnom prípade nešlo k neužitiu vlastníckych práv žiadnych osôb, ktorý záver bol v doterajšom konaní plne potvrdený.

Na rozdiel od odvolacích námietok obžalovaných G. D., U. K. a J. F. odvolací súd dopĺňa, že predmetný namietaný dôkaz nie je vonkoncom jediným usvedčujúcim dôkazom preukazujúcim účasť všetkých štyroch obžalovaných na spáchaní skutku. Ani odlišný senát Krajského súdu v Trnave v predchádzajúcom konaní a následne rozhodnutí zo dňa 21. januára 2014 v uznesení č. k. 5To 114/2013-1075 v ničom neprejudikoval vinu či nevinu obžalovaných, zákonnosť či nezákonnosť jednotlivých dôkazov. V postupe predchádzajúceho konania bolo doplnené dokazovanie len k dokresleniu celej zvyšnej dôkaznej situácie. Z uvedeného uznesenia vyplýva, že senát krajského súdu okolnosti obrazových záznamov o sledovaní osôb považoval len za jeden z ďalších dôkazov a takéto stanovisko zastáva aj v súčasnosti konajúci odvolací súd. Obžalovaný U. K. sám v priebehu trestného stíhania vypovedal, že v minulosti skúšal drogy a deň predtým ako bol zadržaný na večierku užil pervitín, ktorý mal od obžalovaného J. X.. Obžalovaný J. F. v prípravnom konaní zo spáchania skutku usvedčil nielen obžalovaného D. ale i obžalovaného X. z výroby pervitínu. Následne usvedčil G. D. i z toho, že ho priamo videl vyrábať pervitín, v jeho garáži pritom videl rozložené rôzne sklenené banky, rôzne prípravky. Od svedka T. a spoluobžalovaného X. sa mal dozvedieť, že prípravky na výrobu drog sa chodia kupovať do Poľska v podobe tabliet, z ktorých sa dá ťažiť efedrín. Napokon obžalovaný F. usvedčil obžalovaného G. D. aj z toho, že v dílerských sáčkoch odovzdal inej osobe drogu, pričom popísal obsah sáčku s bielymi drogami, priehľadnosť a charakter sáčku, uzatváracie vlastnosti sáčku. Rovnako usvedčil obžalovaného D. z odovzdania drogy inej osoby a následného prevzatia väčšieho množstva peňazí za predané drogy, ktoré si vo forme šulca mal obžalovaný G. D. uzavrieť sponou. Obžalovaný J. X. sa k spáchaní skutku v celom rozsahu priznal, vzal vinu na seba, a jeho priznanie súd prvého stupňa koncipoval a vyhodnotil v napadnutom rozsudku správne. Okresný súd v postupe svojho konania správne vyhodnotil aj výsledky znaleckých expertíz, s ktorými sa zákonne vysporiadal a ktoré prezentoval na str. 13-14 dôvodov svojho prvostupňového odsudzujúceho rozsudku. Ide o závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, závery znaleckého posudku znalca z odboru chémie plk. Ing. Pavla Ulbricha

a závery Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odboru kriminalistickej identifikácie, z ktorých vyplýva, že v zaistených stopách bola zistená prítomnosť biologického materiálu obžalovaných G. D. a J. X. a v zaistených stopách na mieste činu sa nachádzali použiteľné a identifikované daktyloskopické stopy súvisiace s výrobou drog obžalovaných J. F. a J. X.. Pritom tiež na steroch rúk obžalovaných G. D., J. F. a U. K. bola zaistená prítomnosť stôp metamfetamínu. Obrazovo-zvukové záznamy napokon preukázali pravidelnosť návštev a zdržiavania sa v predmetnej garáži obžalovanými G. D. a J. X. ako aj niekoľkonásobné zdržiavanie sa v rovnakých priestoroch aj obžalovanými J. F. a U. K.. Vo vzťahu k obžalovanému G. D. boli zaistené veci pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. BMW 530 D EVČ: TT-410EL v rozsahu zrejmom zo strany 14 dôvodov napadnutého rozsudku, jednoznačne súvisiace s inkriminovaným skutkom. Aj odvolací súd za tejto situácie neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaným, že žiadne drogy nevyrábali, nedistribuovali a nepredávali ďalším odberateľom, pretože vyššie uvedenými dôkazmi bol preukázaný opak.

Za tejto úplnej dôkaznej situácie okresný súd nepochybil, keď protiprávne konanie všetkých štyroch obžalovaných právne kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., čím došlo v konečnom dôsledku k modifikovaniu právnej kvalifikácie ich protiprávneho konania naproti podanej obžalobe v prospech obžalovaných, čo v predpísanom konaní nebolo napadnuté odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaných (viď obžaloba Okresného prokurátora Trnava zo dňa 10. mája 2013, č. k. 3Pv 397/2012-142 na č. I. 908 spisu). Aj tento výrok je zákonný a správny, zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania a v konečnom dôsledku bol súdom prvého stupňa vyčerpávajúco odôvodnený.

Konajúci prvostupňový súd nepochybil ani v tých výrokoch, ktorými obžalovaným G. D., U. K., J. F. a J. X. podľa ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. uložil diferencované tresty odňatia slobody v tej podobe a rozsahu ako sú prezentované v úvodnej časti dôvodov tohto uznesenia a ktoré vyplývajú aj zo samotného enunciatu napadnutého rozsudku, a to obžalovaným G. D. a J. F. aj za súčasného aplikovania ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., obžalovanému U. K. použijúc ustanovenie § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a obžalovanému J. X. použijúc ustanovenie § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák.. V týchto otázkach dôsledne prevzal a vyhodnotil základné zásady ukladania sankcií uvedené v § 34 Tr. zák., pričom súčasne vo vzťahu k uzneseniu v zložení iného senátu tohto odvolacieho súdu zo dňa 21. januára 2014, č. k. 5To 114/2013-1075 dodržal i zásadu obsiahnutú v ustanovení § 327 ods. 2 Tr. por. (tzv. zákaz reformatio in peius). Keďže v prejednáwanej veci bol predchádzajúci odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 5. novembra 2013 zrušený len z podnetu a v dôsledku odvolaní podaných v prospech obžalovaných, nemohlo v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v ich neprospech. Okresný súd v jednotlivosti dostatočne a dôvodne prihliadol k spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku, k zavineniu, k osobám obžalovaných, k ich minulosti a k predchádzajúcemu spôsobu ich života, pričom dôsledne a správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u každého z nich. U obžalovaného G. D. tento pomer predstavuje žiadnu poľahčujúcu a žiadnu priťažujúcu okolnosť, u obžalovaného J. X. správne zistil poľahčujúcu okolnosť vo vzťahu k jeho priznaniu sa k spáchaniu trestnej činnosti a jej oľutovaniu, bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Ohľadne tohto obžalovaného ani konajúci krajský súd nezistil žiadne ďalšie poľahčujúce okolnosti v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov jeho odvolania. U obžalovaného J. F. odvolací súd taktiež nezistil ani priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti a vo vzťahu k obžalovanému U. K. zhodne vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť fakt, že tento pred spáchaním súdnej trestnej činnosti viedol riadny život, bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Aj v následných záveroch ozrejmujuúcich ukladanie a výmeru trestu si odvolací súd všetky dôvody prvostupňového súdu plne osvojuje, správnosť uložených sankcií aktualizuje a potvrdzuje. Sankcie súd I. stupňa z pohľadu ustanovenia § 34 ods. 5 písm. a/ Tr. zák. férovo diferencoval s ohľadom na podiel jednotlivých obžalovaných na páchaní trestnej činnosti, u obžalovaného J. X. došlo aj k správnej aplikácii § 38 ods. 3 Tr. zák., čím sa, pri dolnej hranici troch rokov odňatia slobody, znížila horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody u neho na sedem rokov a osem mesiacov, pričom u ostatných troch obžalovaných je táto sankcia daná v rozpätí od troch do desiatich rokov odňatia slobody. Odvolací súd sa stotožnil aj s tým postupom okresného súdu, ktorým uložil obžalovaným G. D., J. F. a J. X. tresty odňatia slobody spojené s ich samotným výkonom. Správne zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. následne obžalovaných G. D. a J. X. na výkon uložených trestov do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko títo neboli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Keďže obžalovaný J. F. naopak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, bol v súlade so

zákonom podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného U. K., ktorého podiel na spáchanej trestnej činnosti bol najnižší, dôvodne a správne senát okresného súdu sankcionoval v podobe podmieneného odsúdenia. Pri aplikovaní § 172 ods. 1 Tr. zák. a ustanovení § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, os. 3 Tr. zák. mu uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, ktorý vyplýva z ustanovení § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a zároveň mu správne uložil podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok (samozrejme v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia - doplnenie odvolacieho súdu). Ako bolo odvolacím súdom vyššie naznačené, uložené tresty reflektujú všetky zákonné ustanovenia s takýmto postupom súvisiace, plne zodpovedajú kritériám § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., takže dôvodne možno očakávať, že splnia svoj účel tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Napokon súladný a zákonný je tiež výrok o treste prepadnutia vecí korešpondujúci s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vo vzťahu k stopám označeným pod číslami A5, A8, B5 a D2 vo výrokovej časti napadnutého prvostupňového rozsudku, nakoľko tieto veci boli preukázateľne a nepochybne použité na spáchanie trestného činu. Záver o vlastníctve prepadnutých vecí Slovenskou republikou ako štátom vyplýva z ustanovenia § 60 ods. 6 Tr. zák., ktorý okresný súd taktiež v postupe svojho konania nielen správne aplikoval, ale aj dostatočne zdôvodnil.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolania obžalovaných G. D., U. K., J. F. a J. X. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.